

HUIZE WELTEVREE

Blijspel in drie bedrijven

door

ANNE TERWISSCHA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUIZE WELTEVREE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Rita (v) – bazig type, gaat bijna met pensioen

Gerard (m) – latente homo (geen nuchterig type)

Ingrid (v) – dichteres

Willie (v) – geheime liefde van de overleden huisgenoot

Els (v) – een vriendin van Willie

Sander (m) – chef van Rita, gierig type

Andrea (v/m) – zus van Sander, bezorgd om hun vader

Henk (m) – vader van Sander en Andrea, zeer in trek bij de huisgenoten van Huize Weltevree

DECOR:

Het toneel is de gemeenschappelijke huiskamer. Links is een deur naar buiten (via een halletje), midden is een deur naar de vrijgekomen kamer, rechts is een deur naar de overige vertrekken. Op het toneel staat een tweezitsbank, een aantal stoelen en een salontafel. Verdere aankleding naar eigen inzicht.

In het stuk wordt een aantal voorwerpen verhuisd. Het maakt in de meeste gevallen niet uit wat voor voorwerpen dit zijn, maar wel het liefst groot.

EERSTE BEDRIJF

(Het toneel is leeg. Rita, Willie, Gerard en Ingrid komen op via links. Ze zijn in het zwart. Ingrid draagt een urn)

RITA: Ik heb een broertje dood aan crematies.

WILLIE: Nou Rita, dat is ook niet aardig om te zeggen.

RITA: Nee, maar ik zeg wat ik denk. Er zijn tientallen dingen die ik liever doe.

WILLIE: Daar gaat het niet om. Dit was onze enige kans om Frits de laatste eer te bewijzen.

RITA: Hoezo enige kans? We kunnen nu elke dag naar hem zwaaien. We hebben hem gelijk meegekregen.

INGRID: Ja, hij is nog warm. *(zet de urn op tafel)*

RITA: Hé, dat komt niet in onze woonkamer te staan!

INGRID: Waarom niet?

RITA: Omdat ik niet elke dag daar tegenaan wil kijken. Dat herinnert me alleen maar aan mijn eigen vergankelijkheid.

GERARD: Stof zijn wij en tot stof zullen wij vergaan.

RITA: Dat kan zo zijn, maar voorlopig nog even niet.

GERARD: Zie het gewoon onder ogen, Rita. Jij bent ook aan je laatste beetje toe. Deze week ga je met pensioen.

RITA: Maar daarmee is mijn leven nog niet ten einde!

GERARD: Nee, nee... ik wil alleen maar zeggen...

RITA: Zeg maar liever niks. Nou, zijn er liefhebbers die Frits op de kamer willen hebben? Niet allemaal tegelijk.

GERARD: Als het op zoveel bezwaren stuit dat hij hier staat, dan wil ik hem wel.

RITA: Oh ja, dat dacht ik al. Dat is een lang verzwegen wens, hè? Frits op je kamer.

GERARD: En wat bedoel je daar nu mee?

RITA: Dat weet je best. Dat weten we allemaal best.

GERARD: *(verdedigend)* Frits was behalve een huisgenoot ook een goede vriend van mij.

RITA: Tuurlijk. Een goede vriend. En altijd die hoop op meer. Maar het is te laat, Gerard. Frits is kassiewijlen.

INGRID: Moet dat nou op die manier? Dit zou een dag moeten zijn dat we rouwen om een huisgenoot die is heengegaan. En dat we herinneringen aan hem ophalen en die met elkaar delen. Laten we dat doen in plaats van ruzie met elkaar te maken. Wie wil er beginnen?

WILLIE: Ik herinner mij hoe Frits mij opgevangen heeft toen ik hier kwam wonen. Ik had geen idee wat ik me moest voorstellen bij een woongroep, en dan ook nog eentje voor senioren. Vast een soort bejaardentehuis, dacht ik. Maar Frits maakte dat ik me gelijk welkom voelde.

RITA: Zo welkom dat je regelmatig 's nachts bij hem langsging?

WILLIE: Rita!

RITA: Dacht je dat ik jullie niet hoorde tekeergaan met jullie stramme lijven? De muren zijn dun, hoor. Zo'n spiraalmatras maakt flink geluid, ook als het tempo niet hoog ligt.

WILLIE: En dat zeg je nu pas?

GERARD: Is het waar dan?

RITA: Ja Gerard, was jij dat maar geweest, hè? Maar Frits was niet geïnteresseerd in jou.

WILLIE: En wat dan nog? Frits en ik waren beiden volwassen. Als wij af en toe warmte bij elkaar zochten, dan is dat onze eigen zaak.

INGRID: Ja, dat klopt. Bedankt voor het delen van deze mooie herinnering, Willie.

RITA: (*sarcastisch*) Ja, hartverwarmend.

INGRID: Ik wil zelf niet zozeer een herinnering als wel een gedicht met jullie delen dat ik speciaal voor de uitvaart geschreven had. Ik had het graag voorgelezen, maar ik kreeg helaas de kans niet.

RITA: De mensen waren al treurig genoeg.

INGRID: (*leest voor van papier*) Oude bomen zuchten in de wind | Gebladerde takken strekken zich | Werpen grillige schaduwen | van niet bestaande figuren | op zanderige paden. | In zonlicht badend | met een zuchtje wind | worden alle sporen gewist. (*kijkt op*) En?

WILLIE: Prachtig, vooral die eindzin. Sporen die gewist worden.

GERARD: Ik heb er geen woorden voor.

RITA: Als we Frits hadden begraven in plaats van gecremeerd dan had ie zich nu omgedraaid in zijn graf.

INGRID: *(valt uit)* Jij! Je kunt ook geen aardig woord zeggen, vandaag!

GERARD: Niet alleen vandaag.

INGRID: Wat is er met je aan de hand?

RITA: *(stuurs)* Niets.

GERARD: Ze is gewoon zichzelf.

WILLIE: Ik weet wat haar dwarszit. Deze week gaat ze met pensioen en ze krijgt geen feest.

RITA: Dat heb ik niet gezegd.

WILLIE: Maar het is waar. Toen ik met pensioen ging, wist ik al ruim van tevoren wat er wanneer georganiseerd zou worden. Maar jij weet helemaal niets.

RITA: Nou en? Misschien wordt het een verrassingsfeest, alhoewel ik helemaal niet van verrassingen houd.

GERARD: Nee, waar houd je wel van?

RITA: Van dezelfde dingen als waar jij van houdt, vermoed ik.
(Gerard steekt zijn tong naar haar uit, daarop steekt Rita haar tong tegen hem uit)

WILLIE: Ophouden jullie. Jullie lijken net kleine kinderen.

RITA: Al goed. Ik ben er klaar mee. Frits is niet meer. Zand erover. Oh nee, we hebben hem gecremeerd, hahaha.

INGRID: Ik snap werkelijk niet hoe je je zo kunt gedragen.

RITA: Ach, ik ben gewoon minder gevoelig dan jullie. Je moet zoiets nuchter bekijken. Frits heeft de groep verlaten. Bye bye, zwaai zwaai. Tijd voor de volgende.

WILLIE: Ja, daarover gesproken: ik heb zitten nadenken over een kandidaat voor de kamer van Frits.

RITA: Dat lijkt me nogal duidelijk. Die kamer neem ik.

GERARD: Jij? Hoezo jij?

RITA: Omdat ik die kamer wil. Lekker groot met veel licht.

GERARD: Misschien zijn er anderen die die kamer ook willen?

RITA: Dat is dan jammer. Ik heb het het eerst gezegd.

GERARD: Ik woon hier nu het langst, dus ik heb de oudste rechten.

RITA: Jij hebt al een kamer op het zuiden. Wij zitten allemaal aan de koude kant van het huis. Daarom neem ik de kamer van Frits. De nieuwe mag in mijn kamer.

WILLIE: Over de nieuwe gesproken...

GERARD: Ik ben het daar niet mee eens.

RITA: Dat is dan pech.

GERARD: Ik vind dat we moeten kijken wie er allemaal belangstelling voor heeft.

RITA: Wat je vindt, mag je houden. Ik neem die kamer.

WILLIE: Misschien kan ik ons geld besparen voor een advertentie voor een nieuwe huisgenoot. Het lijkt Els namelijk erg leuk om bij ons in te trekken.

RITA: *(met afschuw)* Els?

WILLIE: Ja.

RITA: Els. Die regelmatig bij jou is? Die *(geeft een overdreven, karikaturale beschrijving van Els)* Hebben we het over dezelfde?

WILLIE: *(onzeker)* Ja?

RITA: Ik moet er niet aan denken dat die hier komt wonen.

WILLIE: Hoezo niet? Wat is er mis met Els?

RITA: Moet ik dat nog uitleggen?

WILLIE: Er is niets mis met Els!

RITA: Nou...

GERARD: Voor één keer moet ik het met Rita eens zijn, Willie. Ik vraag me af of Els in onze groep zou passen.

WILLIE: Waarom niet? Els vindt het hartstikke gezellig bij ons.

GERARD: Dat kan zo zijn, maar vinden wij het gezellig met háár? We zijn een woongroep. We laten niet zomaar iedereen toe. *(met een schuine blik naar Rita)* Alhoewel we soms fouten maken in onze beoordeling.

WILLIE: *(wanhopig)* Ingrid?

INGRID: *(aarzelend)* Tja, Els zou niet mijn eerste keuze zijn.

WILLIE: Ingrid!

INGRID: Ja, wat moet ik zeggen? Els heeft zulke vreemde gewoonten. Als ze bij ons eet, dan wacht ze niet met eten tot iedereen opgeschept heeft, maar begint ze gelijk.

WILLIE: Dat komt omdat ze alleen woont. Ze is het niet gewend.

GERARD: En spelletjes doen met haar is ook niet leuk. Ze is veel te fanatiek.

WILLIE: Ach, je kunt niet tegen je verlies.

GERARD: Ik houd het graag gezellig bij een spelletje.

WILLIE: Maar jongens, dit kunnen we toch met haar bespreken? Waarschijnlijk weet ze het niet eens van zichzelf. Ze zal heus kunnen veranderen.

RITA: Vergeet het maar. Een vos verliest wel zijn haren maar niet zijn streken. Op onze leeftijd verander je niet meer. En Els is geen groepsdier.

WILLIE: En jij wel zeker?

GERARD: *(schamper)* Ja, het alfamannetje.

RITA: *(tegen Gerard)* Iemand moet het zijn. *(tegen Willie)* Dus leuk voorgesteld, maar het gaat niet gebeuren.

INGRID: Nou, ik zou Els misschien een kans willen geven.

RITA: *(schamper)* Een kans geven? En als het niet bevalt dan zetten we haar eruit? Zo gemakkelijk gaat dat niet.

GERARD: Helaas niet. *(kijkt met een schuin oog naar Rita)* We hebben het geprobeerd.

WILLIE: Er zijn dus twee voor en twee tegen.

RITA: Maar de afspraak is dat iedereen vetorecht heeft, dus het gaat niet door.

WILLIE: Sinds wanneer is dat een afspraak?

RITA: Sinds nu. Sinds het nodig is. En er is daarnaast nog een reden waarom Els niet geschikt is.

WILLIE: Oh? En dat is?

RITA: Ze is een vrouw. En we hebben behoefte aan een man in deze groep. *(schuin oog naar Gerard)* Een echte, bedoel ik dan.

GERARD: Ik dacht dat jij dat al was.

INGRID: *(tegen urn)* Hoor je dat allemaal, Frits? Je bent nog niet koud of er wordt al ruzie om je kamer gemaakt. Het is echt waar

hè, dat elke lege ruimte in de natuur direct weer opgevuld moet worden? Oh, ik voel een gedicht opkomen.

RITA: Tijd om te gaan. (*Rita af via rechts*)

INGRID: 'De leegte... is niet meer | het bekende wordt ingewisseld door het onbekende | wat is dat voor beeld? | wat is dat voor geluid?' (*bel gaat*)

GERARD: Volgens mij is dat de bel. Ik ga wel.

WILLIE: Nee, ik ga wel. (*Gerard en Willie snel af via links*)

INGRID: (*merkt niet dat Gerard en Willie zijn vertrokken*) 'wat is dat voor geur? | wat is dat voor gevoel? | het onbekende went | het onbekende wordt bekend | onbekend is bekend' (*kijkt op*) Hé, waar is iedereen? (*tegen publiek*) Jullie zijn in ieder geval wel blijven zitten. (*Gerard en Willie op via links met Sander*)

GERARD: Ja, ze is naar haar eigen kamer, dus het kan nu wel.

SANDER: Het hoeft niet zo lang te duren. Ik wilde jullie alleen graag even spreken. Ah, nog iemand.

WILLIE: Ingrid, dit is Sander, de leidinggevende van Rita.

INGRID: Ach, arme man. Eén troost: thuis is ze ook zo.

GERARD: Hij is straks van haar af. Wij zitten ermee opgezadeld tot het eind.

WILLIE: Grappig idee dat Rita een leidinggevende heeft. Thuis laat ze zich nooit iets vertellen.

INGRID: Ze is zeker een lastige tante?

SANDER: Eh, daar mag ik het niet over hebben.

GERARD: Kun je ons niet wat trucjes leren hoe je haar onder de duim houdt?

SANDER: Ha, als ik dat zelf zou weten. (*schrikt als ie dat zegt*) Sorry, ik zeg al teveel.

GERARD: Geeft niet, jongen. We houden het onder ons. Maar waar kwam je voor?

SANDER: Zoals jullie inderdaad weten is dit Rita's laatste werkweek.

GERARD: En je wilt haar langer in dienst houden? Geen probleem, jongen. Graag zelfs.

SANDER: Nee, nee, dat is het niet. Ze gaat gewoon met pensioen en daarmee is het klaar wat het bedrijf betreft.

WILLIE: Maar wat brengt je dan hier?

SANDER: We zitten met een heikel probleem. Zie je, eigenlijk zou ze een afscheidsfeest moeten krijgen.

WILLIE: Ja, hoe zit dat? Ze weet nog steeds niet wat er gaat gebeuren en dat vreet haar op.

SANDER: Het is ook logisch dat ze niets weet. Er is nog niks geregeld.

WILLIE: Wat? Maar ze is deze week voor het laatst!

SANDER: Ja, ik weet het. Ik had mijn medewerkers gevraagd om iets te organiseren maar stuk voor stuk kwamen ze me vertellen dat ze er geen zin in hadden om iets voor haar te doen.

GERARD: (*sarcastisch*) Hè? Dat klinkt niet als onze Rita.

SANDER: Ik heb het zelf ook voor me uitgeschoven. En tegelijkertijd zijn er diverse medewerkers uitgerekend deze week op vakantie gegaan, natuurlijk om het afscheid maar te missen.

WILLIE: Heel slim.

SANDER: Ja, en degenen die wel werken hebben al gezegd dat ze niet naar het feest gaan, als er al een feest komt. Dus daarom klop ik bij jullie aan.

WILLIE: Of wij op het feest komen?

SANDER: Sterker nog, ik zou het feest zelfs hier willen geven.

GERARD: Hier?

SANDER: Rita praat altijd zo warm over haar huisgenoten en hoe leuk ze het hier heeft.

GERARD: Onze Rita? Warm?

SANDER: Ik wilde altijd al eens een kijkje komen nemen, nieuwsgierig geworden door wat ze erover vertelt. Dus dit is het, hè? Jullie woongroep. Huize Weltevree heet het?

GERARD: Ja, belachelijke naam.

INGRID: Frits had het bedacht.

GERARD: Dat maakt het nog niet goed.

SANDER: Zoveel plezier als jullie hier altijd met elkaar hebben, als ik de verhalen van Rita moet geloven.

GERARD: Je zou het eens moeten meemaken.

SANDER: Maar nu lijkt de stemming nogal bedrukt.

WILLIE: Vind je het gek? We komen net terug van de crematie van onze huisgenoot Frits.

SANDER: Ach, gecondoleerd.

INGRID: Ik had een gedicht geschreven voor zijn uitvaart. (*wil beginnen met voordragen*)

GERARD: Sander heeft daar vast geen tijd voor, Ingrid.

SANDER: (*tegen Gerard*) Dank u wel.

GERARD: Niets te danken, het is ook eigen belang.

SANDER: Maar er staat dus een kamer leeg?

WILLIE: Ja, zoek je nog woonruimte? Je bent alleen wat te jong. Eigenlijk laten we alleen senioren toe. Al zou ik persoonlijk graag een uitzondering voor je maken. Het is niet verkeerd om tegen een jong ding aan te kijken.

GERARD: (*neemt Sander keurend op*) Van mij zou ie ook mogen.

SANDER: Nee, het is niet voor mij. Ik heb al een eigen woning. Ik zat alleen te denken... Mijn vader is van jullie leeftijd en ik vraag me af hoe hij het hier zou vinden. Maar dat doet er nu niet toe. Eerst dit: zou het afscheidsfeest van Rita hier gevierd mogen worden?

GERARD: Is het niet vreemd om dat hier te doen?

SANDER: Ja, maar als we het op het werk doen, dan komt er absoluut niemand behalve ik en dat is nog vreemder.

GERARD: Dat is dan haar eigen schuld. Als je je zo gedraagt, dan kotsen de mensen je uit. Het wordt tijd dat ze dat eens inziet.

INGRID: Jongens, jongens, we hebben het wel over een huisgenote. Natuurlijk, Rita heeft haar hebbelikheden..

GERARD: Dat is nog zacht uitgedrukt.

INGRID: Maar we zijn nog steeds een woongroep en we zijn er voor elkaar. Dus ja, het feest mag hier gegeven worden.

GERARD: (*sarcastisch*) Joepie. Ik denk dat ik deze kleding aanhoud.

SANDER: Dat is geweldig! Jullie helpen me enorm uit de brand.

INGRID: Oh, ik krijg een idee. Zal ik tijdens het feest een gedicht voordragen?

GERARD: Ter verhoging van de feestvreugde.

SANDER: Ik vind alles goed mevrouw, als het feest maar doorgaat.
(*Rita op via rechts die zich verkleed heeft*)

RITA: Sander? Wat doe jij hier?

SANDER: Oh... eh...

WILLIE: Hij kwam voor de lege kamer.

SANDER: Ja, dat klopt.

RITA: (*grappend*) Wil je hier komen wonen? Dacht ik eindelijk van je af te zijn...

GERARD: Of hij van jou.

SANDER: Nee, het is niet voor mij. Het zou eh.. voor mijn vader zijn. Ja, die begint wat eenzaam te worden, zie je. Het zou hem goed doen als hij met andere mensen zou samenwonen. Dit hier zou ideaal voor hem zijn. Of is er al een kandidaat?

WILLIE: Ja.

RITA: Nee.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto